

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση στην υπόθεση 2710/2009/RT - Εικαζόμενη παράλειψη καταβολής πληρωμής και παροχής ορθών πληροφοριών

Απόφαση

Υπόθεση 2710/2009/RT - Εκκίνηση έρευνας στις 03/12/2009 - Απόφαση στις 12/05/2010

Ο ενδιαφερόμενος, πρώην υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, λαμβάνει σύνταξη αναπηρίας κατόπιν ατυχήματος. Μετά το ατύχημα, υπέβαλε αίτηση στην Επιτροπή για χορήγηση επιδόματος αναπηρίας το οποίο δικαιούται. Ο ενδιαφερόμενος δεν ήταν ικανοποιημένος με την πρόταση της Επιτροπής ούτε ως προς το ποσοστό αναπηρίας αλλά ούτε και ως προς το συνολικό ποσό του επιδόματος αναπηρίας που θα του χορηγείτο. Ως εκ τούτου, ζήτησε τη σύγκληση της ιατρικής επιτροπής. Στις 23 Ιουλίου 2009, κατόπιν έκδοσης της τελικής απόφασης της ιατρικής επιτροπής, η Επιτροπή ενημέρωσε τον ενδιαφερόμενο ότι δικαιούται να λάβει το ποσό των 9 545 31 επιπλέον των ποσών που του είχαν ήδη καταβληθεί. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν κατέβαλε στον ενδιαφερόμενο το εν λόγω ποσό. Ως εκ τούτου, ο ενδιαφερόμενος απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή.

Στην αναφορά του, ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή παρέλειψε να του καταβάλει το ποσό που αντιστοιχεί στο ποσοστό της αναπηρίας του παρά το γεγονός ότι τον είχε ενημερώσει πως είχε προβεί στην εν λόγω καταβολή, παρέχοντάς του παραπλανητικές πληροφορίες. Ο ενδιαφερόμενος ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή πρέπει να προβεί στην πληρωμή του ποσού καταβάλλοντας επιπλέον τόκους για την καθυστέρηση.

Με επιστολή του της 4 ης Ιανουαρίου 2010, ο ενδιαφερόμενος ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι, εν τω μεταξύ, η Επιτροπή του κατέβαλε το οφειλόμενο ποσό καθώς και τους τόκους για την καθυστέρηση της πληρωμής. Στην γνώμη την οποία εξέδωσε η Επιτροπή επιβεβαίωσε τα ανωτέρω.

Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής εξέφρασε τη γνώμη ότι η Επιτροπή έλαβε επαρκή μέτρα για τη διευθέτηση του ζητήματος, και ως εκ τούτου, περάτωσε την υπόθεση.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

1. Ο καταγγέλλων, πρώην υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, λαμβάνει σύνταξη αναπηρίας μετά από ατύχημα. Μετά το ατύχημα, υπέβαλε αίτηση για παροχές ασφαλίσεως αποζημιώσεως, τις οποίες δικαιούνταν βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ και της « κοινής κανονιστικής ρυθμίσεως σχετικά με την ασφάλιση των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας» (στο εξής: κανονιστική ρύθμιση περί ατυχήματος).

2. Στις 18 Μαρτίου 2006, ο καταγγέλλων υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, με την οποία υποστήριξε, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή καθυστέρησε καταχρηστικά την απόφασή της επί της απαιτήσεώς του για ασφάλιση αποζημιώσεως. Η Επιτροπή αναγνώρισε το μεγάλο χρονικό διάστημα που απαιτείται για την εξέταση της υπόθεσης του καταγγέλλοντος, αλλά αρνήθηκε τον καταχρηστικό χαρακτήρα της προκύπτουσας καθυστέρησης και δήλωσε ότι η πολυπλοκότητα του φακέλου δικαιολογούσε το χρονικό διάστημα που χρειάστηκε για να κλείσει τον φάκελο.

3. Στις 28 Αυγούστου 2006, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή με καταγγελία που πρωτοκολλήθηκε με αριθμό 2782/2006/ (MHZ)RT . Μετά από έρευνα, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε δύο περιπτώσεις κακοδιοίκησης στον χειρισμό της υπόθεσης από την Επιτροπή και διατύπωσε δύο επικριτικές παρατηρήσεις όσον αφορά την καθυστέρηση καταβολής των ασφαλιστικών παροχών αποζημίωσης του καταγγέλλοντος και την παραβίαση του άρθρου 12 του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς [1] .

4. Στις 18 Φεβρουαρίου 2008, ο καταγγέλλων υπέβαλε νέα καταγγελία στον Διαμεσολαβητή κατά της Επιτροπής (καταγγελία 492/2008/RT) , στην οποία δήλωσε ότι δεν ήταν ικανοποιημένος με την πρόταση της Επιτροπής σχετικά με το ποσοστό αναπηρίας του και το ποσό των παροχών ασφαλίσεως αποζημίωσης. Ως εκ τούτου, ζήτησε τη σύγκληση της ιατρικής επιτροπής. Ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή ενήργησε άδικα και προσπάθησε να επηρεάσει το έργο της ιατρικής επιτροπής υπέρ της ιδιωτικής ασφαλιστικής εταιρείας του θεσμικού οργάνου. Στην απάντησή του της 4ης Μαρτίου 2008, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που υπέβαλε ο καταγγέλλων, δεν υπήρχαν επαρκείς λόγοι για την έναρξη έρευνας σχετικά με την καταγγελία του.

5. Στις 23 Ιουλίου 2009, η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι, στις 9 Ιουνίου 2009, έλαβε την τελική έκθεση της ιατρικής επιτροπής για τον καθορισμό του ποσοστού μόνιμης αναπηρίας του. Προσέθεσε ότι, στις 17 Ιουνίου 2009, διαβίβασε την έκθεση στην ασφαλιστική της εταιρία. Διευκρίνισε ότι, αφού λάβει τη συμφωνία της ασφαλιστικής εταιρείας, θα καταβάλει το υπόλοιπο που αντιστοιχεί στο ποσοστό μόνιμης αναπηρίας του.

6. Στις 27 Ιουλίου 2009, η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι, με βάση την έκθεση της ιατρικής επιτροπής, αποφάσισε ότι το ποσοστό μόνιμης αναπηρίας του ήταν 64,5 %.

Διευκρίνισε ότι του είχαν ήδη καταβληθεί δύο προσωρινές πληρωμές, ήτοι: i) την 1η Νοεμβρίου 2005, που αντιστοιχεί σε ποσοστό αναπηρίας 40 %· και ii) στις 2 Νοεμβρίου 2006, ποσοστό αναπηρίας 23,5 %. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα προβεί στην καταβολή του υπολοίπου που αντιστοιχεί στο εναπομένον ποσοστό αναπηρίας ύψους 1 %, ήτοι 9 545,31 EUR.

7. Στις 25 Αυγούστου και στις 3 Σεπτεμβρίου 2009, ο δικηγόρος του καταγγέλλοντος απευθύνθηκε στις υπηρεσίες της Επιτροπής. Επισήμανε ότι η Επιτροπή δεν είχε ακόμη καταβάλει το υπόλοιπο των 9 545,31 EUR.

8. Στις 10 Σεπτεμβρίου 2009, η Επιτροπή (PMO [2]) απάντησε στις ανωτέρω δύο επιστολές. Ανέφερε ότι η ιδιωτική ασφαλιστική εταιρεία της κατέβαλε το υπόλοιπο στον τραπεζικό λογαριασμό του καταγγέλλοντος στις 25 Αυγούστου 2009.

9. Στις 29 Σεπτεμβρίου 2009, ο δικηγόρος του καταγγέλλοντος απάντησε στην επιστολή της Επιτροπής της 10ης Σεπτεμβρίου 2009. Δήλωσε ότι ο πελάτης του δεν είχε ακόμη λάβει την τελική πληρωμή και ζήτησε από την Επιτροπή να εξηγήσει την καθυστέρηση. Επιπλέον, επισήμανε ότι ο πελάτης του μπορούσε να ζητήσει από την Επιτροπή να του καταβάλει τόκους υπερημερίας.

10. Στις 15 Οκτωβρίου 2009, η Επιτροπή απάντησε στην ανωτέρω επιστολή. Ανέφερε ότι « *υπήρξε παρανόηση όσον αφορά την πληρωμή του υπολοίπου* ». Κατόπιν ελέγχου με την ασφαλιστική εταιρεία, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η πληρωμή είχε πραγματοποιηθεί στις 30 Σεπτεμβρίου 2009 αντί της 25ης Αυγούστου 2009. Η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για την κατάσταση. Ωστόσο, επισήμανε ότι η δίμηνη καθυστέρηση δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί «παράλογη», δεδομένου ότι «η συνήθης προθεσμία για τις πληρωμές αυτές είναι έξι εβδομάδες». Επιπλέον, δεν υπάρχει νομική βάση για να δικαιολογηθεί η αιτούμενη καταβολή τόκων.

11. Στις 22 Οκτωβρίου 2009, ο δικηγόρος του καταγγέλλοντος απευθύνθηκε εκ νέου στις υπηρεσίες της Επιτροπής. Επισήμανε ότι, σχεδόν τρεις μήνες μετά την έκδοση της αποφάσεως της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 2009, η πληρωμή του υπολοίπου δεν είχε ακόμη πραγματοποιηθεί. Ζήτησε από την Επιτροπή: i) να πραγματοποιήσει αμέσως την πληρωμή του υπολοίπου· και ii) να καταβάλει τόκους υπερημερίας.

12. Στις 3 Νοεμβρίου 2009, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε εκ νέου στον Διαμεσολαβητή.

ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΪΜΕΝΟ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ

13. Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων υπέβαλε τον ακόλουθο ισχυρισμό και ισχυρισμό.

Ισχυρισμός :

Η Επιτροπή (i) παρέλειψε να του καταβάλει το υπόλοιπο που αντιστοιχούσε στο ποσοστό

μόνιμης αναπηρίας του, μολονότι τον πληροφόρησε ότι το είχε πράξει· και ii) του παρέσχε παραπλανητικές πληροφορίες σχετικά με την ανωτέρω πληρωμή.

Ισχυρισμός :

Η Επιτροπή θα πρέπει να καταβάλει το υπόλοιπο και να καταβάλει τόκους για την καθυστέρηση.

Η ΈΡΕΥΝΑ

14. Στις 3 Δεκεμβρίου 2009, ο Διαμεσολαβητής κίνησε έρευνα.

15. Στις 4 Ιανουαρίου 2010, ο καταγγέλλων απέστειλε συμπληρωματική αλληλογραφία σχετικά με την παρούσα καταγγελία του. Στις 2 Μαρτίου 2010, η Επιτροπή διαβίβασε τη γνώμη της σχετικά με την παρούσα καταγγελία, η οποία διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα με πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων.

16. Ο καταγγέλλων απέστειλε τις παρατηρήσεις του στις 25 Μαρτίου 2010.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΡΙΑΣ

Α. Υποβαλλόμενη παράλειψη πληρωμής του υπολοίπου και παροχής ακριβών πληροφοριών και σχετικής αξίωσης

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβητρία

17. Στην επιστολή του της 4ης Ιανουαρίου 2010, ο καταγγέλλων ενημέρωσε για πρώτη φορά τον Διαμεσολαβητή ότι, στις 23 Οκτωβρίου 2009 (δηλαδή πριν υποβάλει την παρούσα καταγγελία στον Διαμεσολαβητή), ο δικηγόρος του άσκησε προσφυγή δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του ΚΥΚ κατά της απόφασης της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 2009. Επισήμανε ότι το αντικείμενο της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως αφορούσε επίσης το ζήτημα της αδυναμίας της Επιτροπής να καταβάλει το υπόλοιπο των ασφαλιστικών του παροχών.

18. Ο καταγγέλλων ανέφερε ότι, στις 9 Νοεμβρίου 2009, μετά την υποβολή της παρούσας καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή κατέβαλε το υπόλοιπο που αντιστοιχεί στις ασφαλιστικές παροχές του. Επιπλέον, στις 23 Νοεμβρίου 2009, η Επιτροπή του κατέβαλε τόκους υπερημερίας.

19. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η πληρωμή του υπολοίπου των ασφαλιστικών του παροχών καθυστέρησε διότι η Επιτροπή, δηλαδή το ΡΜΟ, κατέβαλε εκ παραδρομής την πληρωμή στον παλαιό τραπεζικό λογαριασμό του καταγγέλλοντος.

20. Τέλος, ο καταγγέλλων επισήμανε ότι, παρά τις δύο επικριτικές παρατηρήσεις που διατύπωσε ο Διαμεσολαβητής στο πλαίσιο της έρευνάς του 2782/2006/(MHZ)RT, η Επιτροπή δεν βελτίωσε την ποιότητα των διοικητικών υπηρεσιών της. Υπό το πρίσμα των νέων πληροφοριών που υπέβαλε στην επιστολή του της 4ης Ιανουαρίου 2010, ο καταγγέλλων πρότεινε ότι ο Διαμεσολαβητής θα μπορούσε να διενεργήσει αυτεπάγγελτη έρευνα επί του θέματος εάν αποφασίσει να περατώσει την παρούσα υπόθεση.

21. Στη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, στις 17 Ιουνίου 2009, απέστειλε την έκθεση της ιατρικής επιτροπής στην ασφαλιστική εταιρία προκειμένου να λάβει συμπληρωματική απόδειξη παραλαβής. Η ασφαλιστική εταιρεία προσκόμισε την εν λόγω απόδειξη. Ως εκ τούτου, στις 27 Ιουλίου 2009, η Επιτροπή απέστειλε στον καταγγέλλοντα την τελική απόφασή της σχετικά με το ποσοστό μόνιμης αναπηρίας του και ζήτησε από την ασφαλιστική εταιρεία να καταβάλει το αντίστοιχο υπόλοιπο.

22. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, κατά γενικό κανόνα, οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις λαμβάνουν πληρωμή εντός προθεσμίας ενός μηνός. Σε συνέχεια της επιστολής του δικηγόρου του καταγγέλλοντος της 25ης Αυγούστου 2009, η Επιτροπή ρώτησε την ασφαλιστική εταιρεία αν είχε προβεί στην πληρωμή. Η ασφαλιστική εταιρεία επιβεβαίωσε ότι το είχε πράξει.

23. Στις 29 Σεπτεμβρίου 2009, αφού έλαβε τη δεύτερη επιστολή του δικηγόρου του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή επικοινώνησε με την ασφαλιστική εταιρεία. Μετά τον έλεγχο, η ασφαλιστική εταιρεία διαπίστωσε ότι, κατά λάθος, η πληρωμή είχε γίνει στον παλιό τραπεζικό λογαριασμό του καταγγέλλοντος. Η Επιτροπή ζήτησε από την ασφαλιστική εταιρεία να καταβάλει την πληρωμή σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό και να καταβάλει στον καταγγέλλοντα τόκους υπερημερίας. Η ασφαλιστική εταιρεία το έκανε. Η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν μπορούσε να αναμένεται ότι ο καταγγέλλων είχε, εν τω μεταξύ, αλλάξει τον τραπεζικό του λογαριασμό.

24. Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων εξέφρασε τη δυσαρέσκειά του για τη θέση της Επιτροπής. Υποστήριξε ότι η Επιτροπή διέπραξε διάφορα σφάλματα όσον αφορά την καταβολή των ασφαλιστικών παροχών αποζημίωσης, και συγκεκριμένα i) ενήργησε εσφαλμένα όταν εξαρτούσε την καταβολή των παροχών ασφάλισης αποζημίωσης από την έγκριση της έκθεσης της ιατρικής επιτροπής από την ασφαλιστική εταιρεία· II) ο καταγγέλλων απέστειλε στην Επιτροπή συστημένη επιστολή ενημερώνοντάς την εγκαίρως σχετικά με την αλλαγή των στοιχείων του τραπεζικού του λογαριασμού· III) η ασφαλιστική εταιρεία παρέλειψε να λάβει μέτρα μετά την πραγματοποίηση της πληρωμής σε λάθος τραπεζικό λογαριασμό σε δύο διαφορετικές περιπτώσεις· IV) η Επιτροπή παρέλειψε να ενεργήσει αμέσως μετά την παραλαβή της επιστολής της 25ης Αυγούστου 2009 από τον δικηγόρο του καταγγέλλοντος, με την οποία ενημερώθηκε ότι η πληρωμή δεν είχε πραγματοποιηθεί· V) η Επιτροπή κακώς εφάρμοσε επιτόκιο 5,50 % για τον υπολογισμό των τόκων υπερημερίας.

Αξιολόγηση της Διαμεσολαβητικής

25. Ο Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι, με την καταβολή του υπολοίπου των ασφαλιστικών

παροχών αποζημίωσης του καταγγέλλοντος και με την καταβολή τόκων για την καθυστέρηση που σημειώθηκε, η Επιτροπή ικανοποίησε το αίτημα που υποβλήθηκε στην αρχική καταγγελία του καταγγέλλοντος.

26. Όσον αφορά το επιχείρημα του καταγγέλλοντος ότι η πληρωμή καθυστέρησε επειδή η Επιτροπή κατέβαλε εκ παραδρομής το υπόλοιπο σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ο καταγγέλλων έλαβε το οφειλόμενο ποσό, καθώς και τόκους υπερημερίας. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει επίσης ότι τα ανωτέρω γεγονότα επιβεβαιώθηκαν από την Επιτροπή στη γνώμη της. Ως εκ τούτου, δεν θεωρεί χρήσιμο να συνεχίσει περαιτέρω την παρούσα έρευνα.

27. Η Διαμεσολαβητρια θεωρεί ότι η Επιτροπή έχει λάβει τα κατάλληλα μέτρα για τη διευθέτηση του ζητήματος.

28. Τέλος, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει την πρόταση του καταγγέλλοντος σχετικά με την έναρξη αυτεπάγγελης έρευνας σχετικά με τον χειρισμό της υπόθεσής του από το ΡΜΟ και παρόμοιων υποθέσεων και θα την εξετάσει στο πλαίσιο άλλων προτάσεων για μελλοντικές αυτεπάγγελες έρευνες.

B. Συμπεράσματα

Βάσει της έρευνάς του σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής την περατώνει με το ακόλουθο συμπέρασμα:

Η Επιτροπή έλαβε μέτρα για τη διευθέτηση του ζητήματος.

Ο καταγγέλλων και η Επιτροπή θα ενημερωθούν για την απόφαση αυτή.

Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

Στρασβούργο στις 12 Μαΐου 2010

[1] Απόφαση 2782/2007/(MHZ)RT, διαθέσιμη στον δικτυακό τόπο του Διαμεσολαβητή <http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/3225/html.bookmark> [Σύνδεσμος].

[2] Γραφείο Διαχείρισης και Εκκαθάρισης Ατομικών Δικαιωμάτων.